

SOCIETAT

Obrint Pas tancarà a Benlloch el Festival final de la Gira 2007 de la música en Valencià

Escola Valenciana i el Club de Futbol de Benlloch organitzen el festival final de la Gira de la Música en Valencià a Benlloch amb més de 10 actuacions en dos dies

BENLLOCH

EL 7 SET

Els propers dies 29 i 30 de juny se celebrarà a Benlloch el Festival de cloenda en la Gira 2007 de la música en Valencià que organitza la Federació d'entitats per la llengua "Escola Valenciana". En aquest Festival destaca la presència de les formacions valencianes Obrint Pas i Soul Atac, i els grups castellanencs Agraviats, Mama Juana o Contratempo, que juntament amb Aluminosis, Gargamboig, Arròs Caldós, Almorranes Garrapinyades i dues sessions de Sound System conformen el cartell del festival. A més de la part musical el festival el compona una Fira Alternativa que estarà oberta ambdós dies, activitats d'animació i una zona d'acampada per als assistents. El festival té una finalitat bàsica com és la reivindicació de la música jove feta en la nostra llengua. El festival compta amb el suport de l'Ajuntament de Benlloch

i de diversos patrocinadors com és el cas de Ràdio Castellón-SER i el diari Levante de Castellón o periòdic comarcal El 7 Set.

El festival obrirà les seues portes divendres 29 a les 21:00h i a partir de les 22:00h començarà la desfilada de grups. En concret el primer dia hi actuaran Almorranes Garrapinyades, Gargamboig, Aluminosis i Arròs Caldós. Posteriorment l'organització ha previst una Sound System fins a altes hores de la matinada. Dissabte actuarà la resta de formacions i les portes obriran a la mateixa hora.

Els organitzadors esperen una assistència massiva i per això han fixat preus molt populars. L'Abonament als dos concerts que inclou una consumició divendres costa tan sols 8 euros. Això però si es vol acudir a un dels dos concerts tan sols cal pagar 3 euros divendres i 7 dissabte.

Xavi Sarrià, vocalista d'Obrint Pas,

Obrint Pas

el grup estrella del festival, ha manifestat la seua voluntat que la cita belloquina esdevinga un referent en la reivindicació de la música feta a la nostra casa i en la nostra llengua. A més a més ha expressat la seua satisfacció perquè el concert final de la Gira

siga a la localitat de Benlloch ja que considera que les comarques del nord són exemple quant a iniciatives populars i organització de la societat civil.

Obrint Pas presentarà el seu nou treball "Benvingut al Paradís" al festival que portarà el nom de

FESLLOCH'07. L'Ajuntament de Benlloch que promou el festival té la voluntat que s'esdevinga cita anual de la música jove de la comarca.

Més informació: www.fev.org
<http://fev.link-siti.com/lagira/>

Entrevista OP

Obrint Pas seran els encarregats de tancar el festival amb la seua actuació, en la que presentarà el seu últim treball "Benvingut al paradís", gravat a Cincorres. El grup valencià es un dels principals atractius del cap de setmana musical que es viurà a Benlloch.

Quin és el paradís de Benvingut al paradís?

Ens agrada posar títols molt oberts als nostres discos, que puguen ser interpretats i que vagen creixent en el seu significat. Com als nostres anteriors treballs, -Terra, La Flama...-, Benvingut al paradís té moltes lectures i cadascú pot interpretar el que li suggereix. Nosaltres hem volgut parlar de dues maneres d'entendre el món. Açò es reflexa molt bé a la portada del disc -dissenyada per David Segarra-, on trobem els que lluiten, els que reprimeixen, el paradís, l'urbanisme desaforat, els extraradis, la guerra global... tot açò simbolitza el món actual. Mohamed Alí ocupa un lloc preferent al disc i simbolitza la lluita, el estar preparat. Al mateix temps, el disc és un viatge pel món actual a través de les diverses sonoritats, llengües, i els nous instruments que hem fet servir. La nostra etapa anterior (Terra - La Flama - En Moviment!) era una mirada cap als arrels, cap al País Valencià. Ara hem volgut fer una mirada al món des del nostre propi punt de vista.

El disc parla d'integració, fins i tot d'integrar altres sonoritats a la nostra tradició musical.

Sempre hem intentat adaptar les nostres influències, la música que ens ha agradat (hardcore, reggae, ska...) al nostre punt de vista, a la nostra tradició musical, que és una tradició mediterrània. Aquesta vessant continua en Benvingut al paradís, però amb molta més força. Hem tractat de portar aquestes músiques al nostre terreny i afegir-hi un altra perspectiva. Són bons exemples les cançons interpretades per Pep 'Botifarra' (Malaguinya de Barxeta i Camins), i per Miquel Gil i Rude -en italià- amb una base de drum&bass (Cau la nit)... Al mateix temps hem utilitzat molt més els instrument de doble corda mediterranis, que tampoc havíem utilitzat habitualment, com ara el llaüt.

Considerem que és un moment clau per a parlar d'integració, d'integrar sense perdre els arrels?

Al disc hem volgut fer pròpies les cultures del món, que també són nostres. Per això les col·laboracions de Abdeljalil Kodssi, que canta en àrab, de Rude, que és Italià, però viu a Barcelona, Àrea 23 des de Venècia i molts més. També volíem parlar dels paradisos perduts, dels immigrants que arriben a un paradís que es torna infern, el paradís del món de la

guerra global, del terrorisme global, de l'imperi que pretén ser l'amo del món. El paradís trencat del canvi climàtic, el paradís valencià totalment destrossat per l'urbanisme salvatge.

Hi ha un fil unitari al disc?

Hi ha la voluntat d'integrar i fusionar: les sonoritats noves i els sons més tradicionals; la barreja de llengües, tot això li dona un aspecte unitari al disc. És més arriscat, perquè té divuit cançons i per primera vegada l'hem produït nosaltres, és un disc molt més íntim, hem fet el que realment volíem, per això és més llarg. Hem introduït nous instruments que mai havíem utilitzat, com el llaüt o el guitarró valencià, que li han donat una sonoritat molt especial. Teníem ganes de dir moltes coses i tocar molts estils.

Trist i tristessa són paraules que apareixen constantment a Benvingut... Es un disc que parteix de la decepció més que de la ràbia?

Amb una música festiva no parlem de temes tan festius, açò crea un contrast que Manu Chao va batejar com la 'malegria', l'alegria trista. Es tracta de les contradiccions i contrastos que reflecteixen el món on vivim. Arribar a l'esperança però també des de la nostàlgia. Es un tema que es repeteix bastant a les nostres cançons, però l'optimisme sempre està present. És cert que és el cinquè disc, hem crescut més i hem après a dir el que pensem sense complexos.

També es nota a la música. Però també trobem moltes cançons optimistes al disc, com ara Cante o Camins. Parlem de temes diferents, són cançons més lliures i més obertes.

Heu fet una gira (Internacionalista) que vos ha dut per tota Europa. Ha influït al nou disc?

Quan vam fer el disc en directe (En Moviment!) es va tancar una etapa natural que incloïa els tres discos anteriors, Terra, La Flama i En Moviment! En eixe moment varem pensar què feiem amb el grup. Josep Pitarch i Marc Guardiola se'n van anar -tot i que segueixen col·laborant-, va arribar un moment que no sabíem què fer, si deixar-ho tot o continuar. La gent no tenia temps material. Finalment, varem decidir continuar, i es va incorporar gent nova. Però volíem fer alguna cosa diferent, obrir fronts nous. La gira era allò que ens motivava més, viatjar a llocs diferents i conèixer nova gent. A més sabíem que era el que necessitàvem per a fer el disc nou: obrir la ment, fer-lo amb noves influències, i tractar de no mirar-nos tant el melic.

Volíeu tancar una etapa amb En Moviment!?

Sí. Vam passar sis mesos sense actuar als Països Catalans -no ho havíem fet mai- i vam tocar només fora, amb la gira Internacionalista. Cada setmana anàvem a un lloc diferent. Un dia a Londres, altre a Cerdanya, Alemanya, Madrid,

Burgos, Sevilla, País Basc, Occitània, Toulouse... La gira ens ha permès créixer i és a partir d'ella que naix el disc Benvingut al paradís. La imatge del disc és molt semblant, el disseny l'ha fet la mateixa persona, i col·labora molta gent que hem conegut als concerts. A més, les coses no s'han forçat, han sorgit de les relacions d'amistat que hem fet al llarg de la gira.

Heu gravat el disc a un petit poble de la comarca de Els Ports, Cincorres, i ho heu recopilat al DVD que acompanya el disc. Com ha estat la experiència?

Hem gaudit del nostre paradís particular a Cincorres. Ens vam refugiar en un mas i vam tindre molt de temps per a compondre noves cançons, revisar les cançons que ja estaven enllestides i treballar intensament. També vam conèixer millor a la gent de la comarca, a la gent jove, que ens va transmetre els problemes que pateix, que continuen patint després de més de trenta anys de reivindicacions, oblidats totalment pel govern valencià.

Feu música per dir alguna cosa o digueu alguna cosa perquè feu música?

Nosaltres no entenem una cosa sense l'altra, no podem fer música sense dir res, no sabem expressar-nos sense fer música, és la nostra eina de comunicació. Fem música per a dir el que pensem i transmetre el nostre missatge.